

A Pécsi Indiánok Sport Klub Utánpótlásának 2009-2010. évi szakmai beszámolója

A 2009-2010-es idény nagyon korán elkezdődött. Július közepén indult az alapozás, heti 4 edzéssel a Pécsi Tudományegyetem Ifjúság úti pályáján. Ekkor kifejezetten csak az erőnlétről szóltak az edzések, 3 hétig futás, fekvőtámasz, hasprés, hátemelés, gugolás, húzódszkodás, kötélmászás. Majd, az alapozást követte egy edzőtábor, Fekeden. Itt már a labdás foglalkozásokon volt a hangsúly. Napi 3 edzés-(reggel 7kor 20perc kocogás, 9kor átmozgató edzés, 15kor taktikai edzés)-sel, több napközbeni szórakoztató programmal, játékos versennyel lettek lefoglalva a gyerekek. Ezután (szülői) közkívánatra tartottunk 1 hét pihenőt, hogy mindenki ki tudja pihenni a 4 hét fáradságait, ki otthon, ki valahol nyaralva.

A szünetet követően, jó csapathoz illően, együtt ellátogattunk a sportorvosi rendelőbe, ahol a bajnokságra készülés utolsó, még hiányzó elemét pótoltuk. Miután sikeresen felkészültünk, minden adott volt a bajnokság kezdetéhez, mindjárt a legelején kiderült, ez egy nagyon érdekes bajnokság lesz. Miért? Komoly felkészülésünket, az első mérkőzés nagyon megváratta, majd 1 hónap. Akivel az első mérkőzésünk lett volna, tavaszra sikerült összehozni a találkozót. Az akadémia egy helyen működött, Szegeden (nekünk meg is mutatták), a sokszoros bajnok Sz.batta, a mindig esélyes Sz.fehérvár, csak más csapatok játékosaival kiegészülve tudott minket megverni. Ez sajnos jó néhány játékosunkba került, mivel őnekik sem tetszett, rájöttek hogy az akadémia csak egy jelző, ami mögé el lehet bújni, lehet szerezni jobb játékosokat, azoknál amiket kineveltek és senkinek sem tűnik fel, hogy a nagy akadémiai edző (?) még a pályára küldött játékosainak a nevét sem tudja.

Volt próbálkozás toborzásra szeptember elején, de az iskolákban a testnevelő tanárok, bár örültek az érdeklődésnek, de a komolyan vett iskolák közötti diákolimpiai versengések (és az ezzel járó tisztelet díjak) miatt, nem engedtek toborzót tartani. Az őszi diákolimpiai fordulót, hazai pályán játszhattuk, melynek a rendezése sikerült, ahogy sikerült. Itt érdekes módon nem értünk el túlzottan fényes eredményeket, sőt volt két kiállított játékosunk is akik közül egyet (számomra érthetetlen módon) még bajnoki mérkőzésről is eltiltottak. Az őszire kiírt mérkőzéseinket lejátszottuk, kivéve azt amit az ellenfelek halasztani kívántak, sőt még egy horvátországi nemzetközi (megnyert) mérkőzés is belefért a szűkös pénzügyi keretünkbe.

Az évet egy kifejezetten jó hangulatú bankettel zártuk, azzal hogy januárban ott folytatjuk, ahol abbahagytuk. Ez részben sikerült is. Csak a termi edzésekkel kevésbé lehetett motiválni a gyerekeket, ezen is túlléptünk. Jött a tavaszi idény szervezése, Kecskeméten. Az első mérkőzésünkért nem kis csatát kellett vívnunk, mert az ellenfél ismét nem kívánt eljönni hozzánk.

Majd egy minden mindegy alapon újabb toborzási kísérlet, ez már sikeres volt. 3 gyerek egyből az egyre szűkebb keretbe is bekerült, sőt még szerződést is sikerült

kötni az iskolával, mely szerint bármikor mehetünk toborozni, használhatjuk az iskola nevét diákolimpiai versenyen, tarthatunk edzéseket az iskola területén. Mi innét a Délről lejátszottuk az összes mérkőzésünket, május 8-ra. Sokaknak ez nemhogy addigra, egyáltalán nem sikerült.

Így lehet aztán eredményt hirdetni! (Az egyetemi bajnokságban a pécsi csapatot kizárták, mert nem jelent meg itt-ott az adott fordulón, pedig ahol megjelentek nyertek, nem is kicsit.) Így lehet az, hogy a reményteljes pécsi kadett csapat kicsit széthullott a bajnokság végére, de a Do. döntőn azért hozta a kötelezőt, a második helyet, az kölyök csapat 12. lett, az U8 első. A bajnokságban a csapat a 6. lett, a várakozások alatt teljesítve.